

NORÐOYASTEVNAN '94

Jógvan við Keldu, býráðsformaður:

Vælkomin til Klaksvíkar – kennið tykkum væl okkara millum!!!

Kappingarnar á Norðoyastevnu minna okkum á, at skulu vit náa málið, vit hava sett okkum, og aftur hava fult ræði í egnum húsi, skal meira enn vanligt arbeiði og drúgvst strev til

I 1914 skrivar blaðið Ungu Føroyar »Yndisligari bygd er ikki at finna í Føroyum enn Klaksvík...«

Um hetta mundið bóðu stívliga 700 fólk í Klaksvík. Umhvørvið lá grønt og vakurt. Hetta var áðrenn vinnuliga menningin tók dik á seg, og sum ein av yrkjarum okkara tekur til, áðrenn... Klaksvíkin gjørdist fremst her á landi...« innan fiskivinnuna.

Fólkið í hesum »yndisliga býi«, sum Ungu Føroyar taka til, kann í dag fegnast um, at vit ongantíð gjørdust eitt stuðulskrevjandi øki í landinum, hugsa vit um stuðul úr landskassanum til vinnuna, ella á annan hátt. – Her ráddi altíð frælsishug-

sjónin og privata vinnuliga fyrítakssemið.

Arbeiðsloysið minkað
Neyvt samstarv millum álvarsfólk innan fakfeløgini, vinnulívið og kommunalu myndugleikarnar elvdi fólk okkara til lívsmót av nýggjum.

Eftir einum ári er arbeiðsloysið minkað við einum lítlum helmingi, úr 615 fólkum niður í 350. Latið okkum dagliga hugsa um tey, ið ganga uttan arbeiði, at hesi koma aftur til arbeiðis. – Arbeiðsloysi er hvast svørð.

Hvussu fer at gangast okkum í framtíðini, er okkum ókent, men vit kunnu takka Harranum fyrri, at

»higartil hevur Harrin hjálpt«. Hvussu okkum enn fer at gangast, latið okkum ikki gloyma, at Honum tilkemur øll tøkkin.

Tað lagaði seg væl vinnuliga – fyribils
Vit eru sett til at arbeiða, og eiga at gera okkara arbeiði við áhuga og umhugsni, so vit sjálv kunnu gleðast, arbeiðsgevni okkara fær tað hann eigur, og vit á tann hátt leggja tryggar lunnar undir egnu arbeiðspláss okkara.

Vinnuliga viðurskipti okkara lagaðu seg so, at Klaksvíkin meira enn aðrir føroyingar finga fulla ábyrgd í egnum húsi, og at virki okkara finga egnar leiðslur. – Tað krevur á-

byrgd við lít.

Vit skulu gera okkum greitt, at hetta verður ikki lættari vegur at ganga, nú vit virka, og skulu kappast við um við vinnuligar og figgarligar stórfyritøkur eftir okkara viðurskiptum. Neyðugt er tí at vit dagliga hugsa um hesi álvarsviðurskipti.

Vit fegnast

Tað gleðir okkum tí at kunna bjóða øllum føroyingum og øðrum til Klaksvíkar á Norðoyastevnu, ikki tí at vit eru dugnaligari enn aðrir føroyingar, men fyrri at vísa, at vit fegnast um, at tað vinnuliga gongur á rætta leið. – Tó er langt á mál.

Norðoyastevnan við sín-

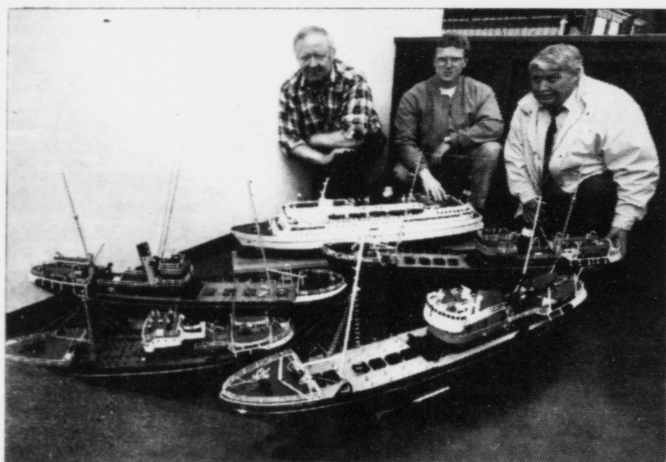
um kappingum eigur at minna føroyingin á, at lívið er eitt strev og krevur ómetaligt arbeiði og nærlagni, um vit skulu náa málið.

Vónandi hevur Norðoyastevnan góðveður við sær, og dugdu fólk okkara betur at víst hógv, tá rúsevni umræður, var nógv vundið. – Onkur heldur, at støðan er batnandi.

Við hesum orðum fari eg býarinnar vegna at bjóða øllum gestum – bæði innan- og uttanlands – at vera vælkomin til Klaksvíkar, hig-ar, sum annar yrkjari sigur: »... har blískapurin aldrí treit...«

– Kennið tykkum væl okkara millum!!!

Stór Lions-framsýning í Ósáskúlanum á Norðoyastevnu

Hesi stásligu fer verð. a saman við mongum øðrum á Lions-framsýningini í Ósáskúlanum (Mynd: Kalmar)

Aftur í ár skipar Lionsfelagið í Norðoyggjum fyrri framsýningartiltaki á Norðoyastevnu, og sum altíð til frama fyrri eithvørt vælgerandi endamál. Hesuferð fyrri at stuðla altjóðatiltakinum »Sight First«, sum snýr seg um at hjálpa børnum í fátækralondum til at fáa sjónina aftur, eitt nú við skurðviðgerð.

Talan er um fjølbroytta og áhugaverda framsýning í Ósáskúlanum hesar stevnu-dagar. Sýndar verða fram fyrri norðingar allar for-vitnisligar fólka- og fólkalívsmyndir umframt modell av bæði trolarum, sluppum, smærri bátum og øðrum fòrum. Nevnst kunnu t.d. »Fiskanes«, tveir »Skálabergar« og »Norrøna«.

Bert 20 krónur kostar tað at sleppa til framsýningina. Opíð er friggjakvöld frá kl. 19–22, leygardag frá kl. 17–22 og sunnudag frá kl. 16–22.

